

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 170 кор.

За границю:

на цілий рік . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокое число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вірнеш ми очі і душу ми вирнеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5^{1/2} год. пополудни.

Реданція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. I. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє.

Реклямації неопечатані в вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

N. fr. Presse з 7. с. м. подає з рускої сторони ось що про переговори між Поляками і Русинами: «При нагоді переговорів минушого тижня між бар. Беком а президиєю польского кола порушено також справу порозуміння з Русинами. Звіщають, що Поляки вельми негодували, що бар. Бек з рускими послами нараджував ся про modus vivendi в Галичині і навіть приобіцяв зробити деякі уступки, не запевнявши ся перше що до згоди польского кола. На останній нараді з президиєю польского кола запевняв бар. Бек польских провідників, що нарада з руск. послами мала виключно інформаційний характер, бо хотів дізнати ся про погляди і бажаня руских представників а зовсім не думав робити щонебудь поза плечима польского кола. З огляду на наглість справи і супроти недалекої сесії соймової бажать також з польской сторони небавом порозуміти ся що до полагоди деяких спірних точок. (Абрагамович і Гломбінський мають 16. с. м. прибути в сій справі до Відня — Ред. Русл.) Осінь назначена на польско-руські переговори. Основи сего порозуміння мають бути уложені на найблизшій сесії соймовій, а переговори будуть імовірно ведені в части у Відні,

в части у Львові. З поль. і руск. сторони велику вагу кладуть на се, щоби правительство в тих переговорах не мало ані посередної ані безпосередної участі і здержало ся від всякого впливу. В найблизшій часі рускі послы мають в тій справі ухвалити, яке заняти наконецно становище».

Стільки N. fr. Presse. Вість ся датована з Відня, але без сумніву вийшла зі Львова і то імовірно з москвофільского табору, котрого провідники вже в Празі на сю тему пересправляли з польскими відпоручниками всеславянського зїзду. Наколиб правительство думало тою дорогою довести до полагоди польско-русского спору, то вже наперед можна сказати німецьким висловом, що опинило ся auf dem Holzwege.

Міністер-президент др. Векерле був минулого четверга в Ішлю на півторогодиннім послуханю у цісаря. Budapesti Hirlap висловлює погляд, що се послуханє було угольним каменєм останних літ історії, бо др. Векерле здавав монарсі справу про ухвалу ради міністрів в справі виборчої реформи. Гр. Андраші, яко міністер внутр. справ вже при інших нагодах викладав цісареві свої погляди і наміри в сій справі, одначе се річ певна, що готового начерку виборчої реформи доси цісареві не предложено,

а лише на основі статистичних даних і приготовних робіт подавав гр. Андраші головні основи, на яких думав оперти начерк дотичного закона. Можна дуже сумнівати ся, чи й тепер є вже готовий начерк закона і після всякої імовірности западе в сій справі відповідна ухвала і буде вироблена дотична предлога. Після повороту з Ішлю повинен буде др. Векерле порозуміти ся в сій справі з гр. Андраші.

З поглядом Budapesti Hirlap-а згджують ся всі угорські дневники, що др. Векерле представив на згаданім послуханю монарсі головні основи виборчої реформи. Предлога, як сказано, ще не вироблена і се річ майже певна, що цісар не висловив про сю справу свого рішеня, бо має звичай рішати справи зовсім викінчені. Ми вже згадували про се, що нова виборча реформа угорска навмисне обминає начерк бувшого міністра Кріштофого а глядить спасеня мадарской верховлади в плюральній системі, хоч провідники коаліції, обнимаючи державну керму виразно зобовязали ся супроти Корони виробити начерк, котрий бодай так далеко ішов би в демократичнім напрямі, як начерк Кріштофого. Але се вже не перше і мабуть не останнє віроломство, якого допустили ся Кошутівці супроти Корони.

Як виглядає та плюральна система,

ОГОНЬ ЖИТЯ.

Оповіданє М. Чернявского.

(Дальше).

II.

Як се здаєть ся не дивно, але тільки Гапка—так звали нову нашу слугу—роздяглась і розбулась, нам здалось, що у хаті у нас повеселішало.

— Тітко, що я зараз робитиму? — було її перше питанє.

Їй у одповідь був сьміх, якого давно вже не чули стіни нашої хати. Сьміялись діти, усьміхалась жінка.

— Тітко!... Тітко!...—повторяли діти.

— Ти ще ніде в городі не служила?—спитала її замість відповіді жінка.

— Ні. А що?

— Та так.

І знов сьміх: Гапка несподівано, наставивши на руці два пальці, мов два роги, витягнувши наперед себе шию, біжить до меншого нашого хлопця Васька, що стояв коло матери, держучись за спідницю і собі сьміяв ся разом з другими:

— Ти чого сьміяш ся, ведмедику?

— Ведмедику!...—сьміють ся більше другі діти і мов тільки тепер помічають, що Васько справді похожий на ведмедика.

А Гапка вже сіла серед хати на землю і кличе его туди:

— Іди сюди, будемо грати ся! Бач яка у мене хата... Ходи сюди!

І Васько зразу пішов.

Виявилось, що Гапка ніде раніш не служила, сиділа тільки літо на баштані за сторожа. Була она зовсім не зачеплена горожанською культурою і уявляла собою зразок зовсім первобутної людини. Всі речі она називала їх власним імям і навіть не розуміла, що дечого не слід казати, що иноді треба помовчати. Она була дуже дика і оригінальна. Коли ми дивились на неї, то нам здавалось, що се якийсь виходець зовсім з другого, чужого і далекого від нас сьвіту. І було цікаво дивитись на неї, слухати її, і в той саме час дивно, що ось так близько коло нас живуть такі далекі люди від нас, такі непохожі на нас люди.

Гапка сиділа на долівці, гралась з дітьми і они обсіли її, мов давно знайому.

— Тьотю, а в нас хо-о-олодно в хаті! Ви будете топиги на ніч?...—звернулась она несподівано до жінки.

— Ні, не думаємо.

— А чого? Я живоб витопила.

— Очерету у нас мало.

— А чогож хазяїн зимою не нарубили собі в плавнях?

І знов зареготалась уся сім'я. А Гапка дивилась сюди й туди здивованими очима і не могла зрозуміти: чого они сьміють ся? Така звичайна річ, щоб хазяїн узимку нарубав собі очерету...

— Хазяїн був зимою на другій роботі,—пояснила їй жінка,—не міг рубати очерету.

— Ага!...—кинула головою Гапка. А у нас хліба нема, а очерету багато: два ожереди ¹⁾ вис-о-о-кі!...

— Ну щож, для тебе вже протопимо,—сказала жінка, постерігши, що дівчина з дороги, та може й з голоду, справді мерзне.—Піди внеси куль ²⁾.

— На хаті, на горищі. Зайдеш за хату, там стоїть драбина: полізеш і візьмеш один куль.

Гапка дивилась якось неймовірно:

— А чогож він там? Хіба у вас немає повітки або що?

— Немає.

— А!...—знов кивнула головою Гапка, мов кажучи: «тепер розумію, чого то очерет там опинив ся».

Она знов узула чоботи, одяглась і вийшла по очерет.

(Дальше буде).

¹⁾ оборіг; ²⁾ околіт.

се поки що в тайною угорського правительства і не далека будучина се розкриє. Одначе й тепер вже визначний член мадьярських людовців пише про сую реформу ось що:

»Гр. Андраші переглядав передовсім начерк Кріштофого і его статистичні прилоги, але кинув усе в кут. Він кілька разів викладав монарсі основи свого начерку, але на останнім послуханю в червній міг предложити готовий начерк. Начеркови сему уділив монарх одобрена і его випечатано в 10 нумерованих примірниках, котрі роздано міністрам для оцінки з партійно-політичного становища (се не згідне з дійсністю, бо загально відомо, що монарх не згодив ся на виводи Андрашого, а останне справозданє д-ра Векерлього минушого четверга булоб непотрібне, як би цісар був одобрив „готовий“ начерк Андрашого). Замітки поодиноких міністрів будуть предметом розправи на раді міністрів у вересні, а коли перейдуть скрізь сую реторту, будуть випечатані і предложені в жовтні соймови. Якнебудь основи сего начерку відомі тільки правительству і его найблизшому окруженю, знають в політ. кругах націоналістів, демократів і соціалістів, що: 1) начерк гр. Андрашого не нпирася на загальнім голосованю а змагає лише до розширення виборчого права на ширші верстви народні; 2) не є рівним правом виборчим, а після бельгійского взірця плюральною системою з трема чи чотирма категоріями, 3) одна категорія з тих вимагає знаня мадьярської мови; 4) вибір не буде відбувати ся після громад, а після нотаріятских округів, 5) голосованє буде явне; 6) число виборчих округів буде троха помножене із знесенєм деяких менших округів.

Колиб сі вісти були правдиві, то угорека виборча реформа була би глумленєм з приреченя даного Короні.

Заграниця.

Політичне положенє в Туреччині змінє ся з кожним днем як в калїдоскопі. Коли перед трема днями можна було сподівати ся поважних подій, настала тепер в Царгороді радість наслідком зміни міністерства під впливом молодотурецкого комітету, котрий умів собі здобути довіре народу, війска, духовенства і духовного голови музулман Шеїк-уль-Ісляма. На чолі правительства великим везіром став прихильник реформ Кіяміль-паша, покликано також одного молодотурка міністра, Вірменин став на чолі міністерства торговлі, Грек на чолі міністерства публ. робіт, рільництва і гірництва. Новий селямлік послужив султанови знов нагодою впевнити про удержанє конституції словом володаря. Тим способом ударемнено змаганя проти султана. Молодотурки намагають ся удержати згоду між населенєм а володарем і запобігти крайним ворухеням. Склад нового міністерства дає поруку спокійного розвитку конституції.

Два християнські міністри, покликані на порученє молодотурецкого комітету причиняють ся неперечно до зближеня між християнским а музулманским на-

селенєм. Колиб молодотурецкому комітету повело ся культурні і расові ріжницї вирівнати бодай на політичнім полі і зєдинити населенє на національній основі, тоді можна би говорити про відродина Османської держави. Великі трудности треба буде ще побороти при виборах, одначе завдяки розважному поступованю і могутному впливови молодотурецкого комітету не буде спокій імовірно нарушений і в часі виборів.

Криваві події у Франції, в місточках Дравей і Віньє, недалеко Парижа, мали далеко більші розміри, як спершу подано в дневниках. Комітет „Загального союзу праці“ змобілізував був 5000 робітників угорских і они збудували барикади, при котрих дійшло до справдешнього бою з війском, а побиті соціалісти лишили на місци 4 поляглих і 80 тяжко раних. Але й війско втратило кількох жовнірів і одного офіцира, а мало раних 9 офіцирів і 58 жовнірів. На хвилю вернув спокій, але відтак знов почали соціалісти ставити барикади, що мали вигляд укр. пленного табору, в котрім стояло 2000 робітників оружных в револьвери і друки. Бій був короткий але кривавий, а на другий день на знак жалоби оголошено в цілій Франції 24 годинний загальний страйк, але робітники сего не услухали. Многих агітаторів уязнено; стануть перед судом під закидом замаху державного, бо є докази, що хотіли повалити річ посполиту а проголосити комуну, а пролив крови мав бути „пробою сили“. — Отсе наслідки того, що Жіль Феррі зніс в школах науку релігії а замість того завів виклади про „обовязки чоловіка“, котрі відтак знесено, бо одинокою цілюю школи, як тепер голосять там, є визволенє молодого покоління зпід батьківского ярма!...

Огляд часописий.

(Галицький опозиційний голос про діяльність віденьского парламенту і руских послів).

(Конець).

Одним словом, парламент не дав народним масам нічого крім більших тягарів (особливо в воєнному бюджеті) та обіцянок. А саме, правительство обіцяє провести закон про забезпеченє робітників на випадок старости, каліцтва і взагалі нездібности до праці; і власне сего обіцянкою держить оно соціально-демократичних послів, які, бажаючи провести сую соціальну реформу, здержують ся від усяких гостріших кроків у парламенті й поза парламентом. Чи ся обіцянка здійснить ся так само, як „дешевий цукор“, не будемо вгадувати наперед.

Після року діяльности члени „народного парламенту“ зовсім не мають що дати народним масам. Очевидно, се не їх вина, а вина тих об'єктивних відносин, серед яких приходить ся їм працювати.

Сказанє про послів взагалі ще в більшій мірі відносить ся до послів руского народу. Крім загальних надій, які покладали ся на „народний парламент“, руский народ покладав на своїх послів ще й окремі надії, — він сподівав ся, що они постарають ся хоч трохи полєшити той спеціальний гніт, який давить руский народ в Галичині через польске правліне.

Одначе сі надії не справдили ся. Всі заходи руских послів не привели ні до чого: внесеня, що они ставили в парламенті, парламент провалював; їх заходи у представників правительства кінчали ся звичайно тим, що їх або зразу відсилали з нічим, або коли не можна було їх дражнити, обіцяли їм ріжні пільги, щоби потім їх обдурити. Тепер уже відомо, що всі обіцянки, зроблені бар. Бекєм рускому клубови в осени минулого року в такій серйозній формі, що викликали цілу бурю в посодських політичних кругах, були тільки хитрим маневром, щоби відвести клуб від обструкції, яка тоді могла справді пошкодити правительству. Тепер правительство й не думає виконувати ті обіцянки і навіть не соромить ся признавати ся, що воно хотіло тільки обманути руских послів.

Нагадаю тут оден приклад. Правительство обіцяло заснувати на університеті дві нові рускі катедри і покликати на них проф. Горбачевского (фізика*) з Праги і проф. Зобкова (право) з Загребу. Міністерство просьвіти навіть зробило таку пропозицію сенатови львівского університету, але сенат одноголосно її відкинув і справа на тім певне скінчить ся, бо міністерство не схоче „нарушувати автономію університету“...

Замість сподіваних змін на ліпше становище руского народу, наскільки оно залежить від органів правительства, з кожним днем погіршуєть ся. Всяка праця для руского народу — все одно, чи се політичне осьвідомленє, чи ширене просьвіти, чи організація економічних сил — що далі, то все більше переслідують ся. Самоволя чиновників з кожним днем більшає. Житє руского селянина не має майже ніякої ціни. А разом з тим власти дають на кожнім кроці пізнати, що роблять се з національних причин. І проти всього того рускі послі безсилні: на останньому передвакаційному засіданю руского клуба они могли тільки сконстатувати, що становище руского народу не змінило ся на ліпше.

Очевидно, скажемо знов, не їх вина, що оно так, тільки вина тих об'єктивних обставин, серед яких живе руский народ. Але й послі тут не без вини. Їх вина в тому, що они не доцінювали тих об'єктивних обставин, а перецінювали свою силу. Ту свою вину они й повинні тепер поправити. Приходячи до свого народу після цілого року заходів з порожними руками, они повинні пояснити народови, через що оно так стало ся, се они повинні зробити ще й через те, що польскі політичні круги старають ся пояснити его бездарністю руских послів, щоби таким чином підорвати серед народних мас віру в руску інтелігенцію і запрягти ті маси до свого політичного воза. На руских послах лежить в першій мірі обовязок не допустити до сього. А се можливо зробити тільки тоді, коли народови буде розяснено як слід ті об'єктивні умови, серед яких іде діяльність послів у парламенті.

Анатоль Вахнянин.

Листи до Панталеймона Куліша

пис. в р. 1869.

Подав

Кирило Студинський.

(Конець).

Теперь ажъ виявивъ агентъ, що товариство и Миклосича за фахового чодовика у-

*) не фізик він а проф. медичної хемії. — Ред. Русл.

знає. На таке згодився я і почув навіть, що Миклошич сам припоручив товариству ввійти з нами в пересправи (так казав бодай агент). У кінець додав я і те, що нехайби товариство оберігалось від того щоб не дало перекладу під осудь таким людям, котрі небають про освіту народа, а придержують ся політики централистичної Каткова, котра придавлює все, що ино не є московське — бо ті люде певно а ргіогі знехтували и важність и вартість такого діла спасенного, за котре взялась Україна и котре не загине, хочь би и товариство библийне не переяло зь ёго рукъ издавництво.

Агентъ виявивъ и те, що вінъ давно уже хотівъ мати такий перекладъ, и знову друге, що товариству було би на руку, наколи бь дістало перекладъ нового завіту а вітакъ псалтиря.

Згадувавъ вінъ ще за инчі якісь готові переклади св. письма на нашу мову, що я ёму знегувавъ и що вінъ, здаєть ся, ино тому підносивъ, що страхавъ ся труднихъ кондичій зь нашою стороною.

Въ кінці освідчивъ вінъ, що віддасть теперъ перекладъ під осудь Маклошча на що я охотно згодивъ ся, додаваючи, що ми тоді навіть смілище доминати ся будемо о ремунерацию за перекладъ и навіть дорожити мемъ ся. Съ такимъ жартомъ розійшли ми ся; я подавъ ёму Вашъ адресъ, а вінъ и вишукає Васъ Добродію, у Відни.

Німчиско трохи зарозумілий на своє становище, однакже м'який дуже въ розмові и неконьче треба ёму уступувати. Я бодай показавъ ёму яку таку перевагу моральну, що ми не просимо ёго братись за издавництво а маємо право домагатись відъ такъ шляхотного товариства. Німець (Едвардъ Міллардъ) любить заєдно чванитись, що въ ёго вже суть переклади однакъ авторівъ перекладівъ вінъ не тямить.

Посилаю псалтиря остатокъ; звиніть що призабувъ заразъ післати. У мене дитина нездукає на англійну, та заєдно бігаю за лікарами. — Клопоті!

Посилаю до того „про пісні“; (Досвіткі є у мене) и всі ті поезії, що не зволилисьте друкувати у Правді; такожъ и про „Усю словесність“.

Радивъ би я щобъ Ви Добродію, при розмові зь Німцемъ мали коло себе кошового котрий би неваче зь ненарока осудивъ Гинелевичівъ etc. такъ само, якъ и я. Ми не можемо піддавати перекладу під такъ глибокі розуми.

Прошу ще дуже а дуже о присланні меморандівъ. Коли Поляки святкуватимуть унью любельську, ми видамо на німецькому язичі протестъ противъ тої зневаги.

Клонюсь низенько

Наталъ.

Охъ! дитина дуже слаба!

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— **Календар.** Ві второк: руско-кат.: Календрик м.; римо-кат.: Сузанни Д. — В середу: руско-кат.: Сили і інт. Ап.; римо-кат.: Кляри Д.

— **Нові польські гімназії** — на основі цїсарського розпорядження — будуть отворені з початком вересня с. р. в Мислиничях і Жовкві.

— **Почтові уряди.** Міністерство торговлі дозволило отворити нові почтові уряди в Санди, Краснім і Ізворівцї.

— **Ческа маніфестация народна в Празї.** Вчерашної неділі урядили праскі Чехи дві маніфестациі з жаданем твореня ческих шкіл для народних меншостей ческих в північних Чехах. Маніфестацийні походи, окремо ческих народовців, а окремо ческих соціалістів розпочали ся по 8. год. рано. В першій походї

брало участь поверх 15 тисяч осіб. Похід отвирали Соколи, за ними ступали члени ческої народної ради, соймові послы, ческі товариства і т. д. Замісцеві товариства прислали своїх відпоручників. В походї несено хоругви, які поліція хотїла відобрати, однак супроти грізного опору товпи мусїла уступити. Потім відбули ся збори, на яких ухвалено резолюцию з жаданем безпроволочного утвореня ческих шкіл для ческих народних меншостей та з зазивом до правительства, щоби завело загальне голосованє до сойму і повітових рад, та ухвалено доручити ті резолюції міністрам Фідлерови, Пешкови та намїсникови Чех гр. Куденговому. Ческі соціалісти мали у своїм походї оксло 10 тисяч голов, несено також прапори а поліція і тут пробувала їх відобрати, але без успіху. По походї соціалісти урядили віче і ухвалили ті самі резолюції, що ческі народовці.

— **Язва мотилів.** Білох капустяняк (Pieris brassica), знаний у нас мотиль-шкідник, появляє ся цю року в маю в малім числі, а з кінцем липця і в серпні в більшій числі, а часом аж в тагій великій скількості, що стає справдішною язвою. В останних днях перелїтали Моравою і Долїшною Австриєю коло Відня цілі хмари того мотіля, а присїдаючи в тїй вандрівцї на полях, лишали мільони ячок, з яких за рік викале ся новий мотиль. Віденські газети доносять, що дня 31. м. м. по дощевій бурї появила ся у воздухї хмари капустяника, що виглядали немов летучий густиий сніг. Перелет мотилів тривав два дні, а почім остали лише місцеві капустяники. Мотилї полетїли з вітром в полуднево-східну сторону, омиваючи горби і гори. Багато тих шкідників топить ся по дорозї в ріках і ставах, падаючи у воду з умученя, але того убутку годї замїтити серед повени язви. Як далеко залетять ті вандрівні мотилї, годї предвидїти.

— **Доцева неділя.** Вчерашній недільний день не був виїмковим. Доц падав від ранка до вечера і не дав Львовянам забавити ся на кількох оповіщених фестинах. Також фестив „Соколів“ і „Зір“ в Жовкві відложено на другу неділю. Нині сїче від рана дрібний а густиий дощик і на так бажану, передовсім для хлїборобів, погоду зовсім не заносить ся.

— **Замах на баварського короля?** З Монахова доносять: До замку Фїрстенед, в яким перебуває божевільний король баварський, Отто, дістав ся потайно якийсь Італїець і зміг зайти аж до дверей спальні короля, де ёго спїявано Арештований не хотїв сказати, в якій цілі йшов до короля. Підозрївають, що він хотїв виконати замах на короля.

— **Лїченє слїпих при помочи рентгенівських лучів.** Підчас досвідів з лучами Рентгена при лїченю рака дійшов новоюрський лікар проф. Кук до відкритя, що має велику вагу в лїченю очних недуг, а може бути також приміюване у зовсім слїпих. Зї справоздань виходить, що при помочи згаданих лучів можна відзискати зовсім зір, або бодай в часті.

— **Жіноча огнева сторожа.** В Новій Південній Валї існує жіночий відділ пожарної сторожі, який нераз вже відзначив ся при пожарах. Складає ся він із 20 дївчат, що пильно вчать ся і вправляють ся. Особливо вироблені є они в ратованю людей в горючих домах при помочи лян і плахт до скаканя з поверхів.

— **„Артисти“ під ключом.** В Коломиї увязнено „театральну“ трупу, зложеноу з чотирох осіб, які називали ся: Марьян Леванський, 28 літ, ёго жінка Марія з Крайцігів Л., 19 літ, родом з Долини, Закшево і Єлена Вроньська, 15 літ, родом з Кракова. Артистично-театральна діяльність сеї „зіграної“ дружини лежала в натяганю найвних на купно білетів вступу на „завтрішнє“ представленє. „Артисти“ туманили людей не лише по містах і місточках але й по селах, аж поки не поховзла ся їм нога в Коломиї, де їх арештовано. Перед таможним судом відиграють небавом останній акт драми, а епілог відбуде ся в криміналі.

— **Серед урядових оголошень** „Львівської Газети“ находить ся едикт повітового суду у Львові, який узнає д-ра Ів. Франка умово хо-

рим і постановляє ёго куратором д-ра К. Бандрівського.

Оповідки.

— **Репертуар львівського руского театру в Снятинї.** (Саля власна коло ц. к. суду). Початок 7½ веч. Білети продає Народна Торговля.

Ві второк 11. с. м. „Чорноморці“ народна оперета в 3 дїях, музика М. Лисенка.

В четвер 13. с. м. „Суета“ комедия в 4 дїях Карпенка-Карого.

В суботу 15. с. м. „Барон циганів“, оперетка в 3 дїях Стравса.

В неділю 16. с. м. „Маруся Богуславка“ історично-побутова драма зі спів. в 5 дїях М. Старшцького.

Ві второк 18. с. м. „Галька“ опера в 4 дїях Монюшка.

В середу 19. с. м. „Лїсова квітка“ конкурсова комедия в 4 дїях Яновської.

— **Вписи учеників до краєв. шевської школи в Коломиї** відбудуть ся в днях 1. 2 і 3. вересня в канцелярії школи при ул. Франц Йосифа ч. 45. Условины принятя: укїнчений 14. рік життя і укїнчена народна школа. Ученики мають зголошувати ся при вписї в товариствї родичів або опікуна і предложити шкільнє свїдоцтво. Скорше можна зголосити ся письменно.

— **З залїзниць.** На підставі оголошеня в „Wiener Zeitung“ і в „Gazet-i Lwowsk-ii“ розписує ц. к. Дирекция залїзниць державних у Львові оферту на доставу і змонтованє для дахових конструкторий для магазинів у Львові. Кошти виконаня тих робіт вносять в приближеню 71.000 К. Ц. к. Дирекция залїзниць державних буде приймати офертї найпізнійше до години 12. в полудне дня 20. серпня 1908. Постанови до вношеня оферт і підручники будови можна переглянути в ц. к. Дирекції залїзниць державних у Львові в відділі консервациї і будови II поверх.

— **Вписи до Висшого Музичного Інститута тов-а ім. Миколи Лисенка** (Львів, Народний Дім II пов.) будуть відбувати ся в днях 30. і 31. серпня, 1. і 2. вересня. Наука розпочинає ся з 3. вересня. В Інституті мож побирати науку гри на фортеяні, на скрипці і співу, а попри те науку теорії, гармонії і історії музики. Близших інформацій подасть „шкільний регулямін Інститута“ а вишле ёго на жаданє голова тов-а проф. Вол. Шухевич у Львові, ул. Собіщини ч. 7, до котрого в усіх справах Інститута належить звертати ся.

— **Заряд руского Інтернату СС. Василянко в Перемишлї,** подає до відома всім П. Т. інтересованим, що на слїдуючий шкільний рік 1908/9 є кільканайцять місць вільних, о котрі можуть убігати ся панночки наміряючі ходити до учительських семінарій, як також до шкіл народних і виділових, курсу робіт ручних і т. п. під отсими услівями: Місячна оплата для семінаристок 36 К, для прочих 40 К. — Своім вихованицям дає за те ціле ударжанє, нагляд і домовий провід, а також в разї потреби меншу поміч в науцї. Крім того платить ся одноразову таксу при вступї за уживанє меблів 8 К, на закладового лікара 4 К і на бібліотеку 2 К; за пранє біля по 2 К місячно і вправу гри на фортеяну рівнож 2 К. Панночки мусять ся при прийнятю виказати, що мають свою постіль, з біля всього по 6 штук, достаточне число суковок і прочої верхньої одежи. Цїла гардероба учениць мусить бути назначена початковими буквами єї назвиска. Столове начинє с. є ложка, ложочка, ніж і вилок з хїньського срібла має бути рівнож назначене. Родичі або опікуни мають зложити декларацию при вписї, що будуть платити точно кожного місяця з гори. На сїм місцє зазначаєть ся заразом, що з огляду на велику дорожню сегорічну, місячна оплата не може бути рішучо нікому знижена. Зголошеня просить ся вносити найдалше до 15. серпня с. р. до Заряду руского Інтернату СС. Василянко в Перемишлї, ул. Сянова 5.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

„Красная рубаха“ і „русскіе“ у Львові.

(Історично-критичні замітки й ревеляції).

(Конець).

Всі они сиділи в вигідних фотелях в найбільшій скупленю, з примкненими очима і вислухали уважно 5-годинних рефератів гг. референтов. Читанє переривав лише ген. Владимирів якимись дивними неартукулованими притакуванями, подібними до крепкого хропіня.

Жалуємо дуже, що задля нестачі місця можемо поділити ся з шан. читачами лише з головними найцікавішими точками рефератів.

Г. Шмарок говорив годину і між иншим поставив такі резолюції:

1) Галиція аж по Карпати і Карконоші прилучуєть ся на даний знак зі Львова (sic!) до Росії, як особна губернія. 2) Генерал-губернатором нової губернії стає царским указом др. Дудрикевич, віце-губернатором — его смиреніс (себто Шмарок). Против того одначе зробив votum separatum г. Хлебахтїцкой, вважаючи себе ліпшим кандидатом на се становище. 3) Шефом жандармерії або „юстиції“ стає др. Хлебахтїцкий. 4) Члени русско-народной партії в Галичині, почавши від свинопасов, а скінчивши на наборщиках Старопілії і писарях в канцеляриях гг. гадукаатоф, займають царским указом усі ті посади, які тепер є в руках українців і поляків.

Др.Хлебахтїцкий поставив такі резолюції: 1) Усіх визначних українцов і поляків — на паль, меншу братію — на Сибір, 2) Опорожену в той спосіб Галичину скольонізувати Калмуками і Башкірами.

О. Здавидяк радив: 1) Царским указом касуєть ся в галицкой губернії еретическую унію а заводить ся істинно-русское православіє. 2) Усіх пресвященних і духовенство, яке би не перейшло на єдиноспасаєму православную віру, — на Сибір. 3) Галицким митрополитом стає царским указом его смиреніс (себто о. Здавидяк).

Вкінці г. Лисик домагав ся слідуєчого: 1) Кружок хуліганоф підносить ся царским указом в степень лицарского ордену. 2) Відзнака ордену (запонка от штаноф) стає першою державною відзнакою, найвисшим орденом). 3) З царской казни виплачуєть ся на перші потреби ордену — 10 мільонів рублів. 4) Ціль ордену — поправленє істинно-русскої раси усильною і невсипучою працею серед істинно-русского жіноцтва. 5) Великим майстром ордену стає др. Лисик.

На самім кінці домагав ся г. Вільчишин іменем усіх братів на великі можливі і неможливі „ідержки“ 1 (одного) мільона рублів титулом тимчасового задатку.

По відчитаню резолюцій г. Дудрикевич піддав їх під голосованє через аклямацію. Гурра! — гукнуло дванайцять галицких чорносотенців, аж істинно-русскіє зірвали ся з фотелів на рівні ноги і заревіли „водки!“

По над головами доблестної маладьожі, яка мертвецки пiana лежала під столами, перейшли знамениті політики, вертаючи до готелю, й понад їх головами та поза їх плечами довершали угоди з старшими патриотами. Певно—в недалекій будучности почуємо за се жалі доблествої маладьожі в їх знаменитім журналі... І зовсім слушно! Бо й якже? „Розбивати українські собранія — ми. Бить — ми, пать — ми... — ми...“ навіть носить як арешкани красні рубахи — ми. Скрізь ми, і все ми, а рубрики брати, то вже їх діло! Ех, вори да мошеніки! Виповімож ми вам службу, виповімо!“ Так певно стануть в недалекій будучині писати ваші яничарики.

Та ми тимчасом докінчим sine ira et studio наші замітки й ревеляції. Та якжеж нам кінчити? Решта вже не інтересне.

Найважнійшою подією цілої тої справи є

без всякого сумніву звісний вже нам акт прилученя Галиції до Московщини. Очевидна річ — се потягне за собою невимовно поважні наслідки. Кожий отже, кому грозить яке таке небезпеченство най спасає душу як може, а про решту най кождий міркує, як хоче. Справа чиста як кацапска табака,—бери отже Петре на розум.

Той сам Гриць Зарічкий-Запка з Белелуї.

Телеграми

в дня 9. серпня.

Рим. З нагоди роковин коронації Св. Отця відправлено вчера в сикстинській каплиці торжественне богослуженє в присутності Папи, 60 кардиналів, численних єпископів, прелатів, дипломатів і запрошеної публіки. Кардинал Мері дель Валь відправив службу Божу, почім Св. Отець уділив благословенства присутним.

Петербург. В губерніях астраханській, саратовській та в донській області, в часі від 25. липця до 8. серпня занедужало на холеру 360 осіб, з чого 174 померло.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ.

Готель, реставрація і казарня — ріг ул. Сикстуской і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 9. с. м.: Зофія Цегелик, Карлівків; М. Світенька, Ладичин; Мик. Щуровський, Стинява вж.; Дм. Бурбан, Підволочиска; Кароль Прецель, Золочів; Мих. Навроцкий, Підволочиска; Франц Карло Бокс, Ліщин; Т. Левицкий, Краків; П. Нападло, Краків; Ів. Жоравський, Романівка; Семен Степура, Сухоріче; Іван Козановський, Волощина; Ізидор Ротенберг Золочів; Михайло Іванкович, Галич; Григорий Лебіцак, Галич; Ваврик Станішевський, Краків; Давид Шенельбах, Букачівці; Ганс Герберт, Відень; Роман Гудуляк, Коцурів; Ів. Теліцак, Коломия; Пилип Кизун, Ничовичі; Антін Павлишин, Вислобоки; Дм. Моссур, Вільшанк; Вол. Дубецкий, Заставна, Буковина; о. Теодор Леонтович, Зашків; Вол. Здерковский, Долина; Теод. Василечко, Сявік; Ів. Евген Середа, Турка; Ник. Маринович, Жидачів; Йосиф Джубела, Жидачів; Стась Кушнір, Жидачів.

РУСИНИ! Жадайте у всіх трафіках, торговлях і крамницях лише туток і паперців з першої галицко-рускої фабрики Евгена Білінського в Збаражі.

З доходу сеї фабрики йде 35% на будову церкви в Сеняві, 10% на школи і бурси тов. педагогічного, а 5% на сироти і вдови по священниках.

Держім ся покликую:

Свій до свого!

Кураційний і столовий виноград найкрасшої якості, щоденно свіжо зриваний, 5 кілограмова пачка franco 3 K 50 сот.

L. Altneu, Versecz 4. Ungarn.

(5—12)

Морелі (априкози) найкрасшої якості, столової, щоденно свіжо зривані 5 кггр. franco 3 K 50 с, яблока, грушки і сливки franco 3 K 70 с.

Л. Альтнай (L. Altneu), Заліщики 4.

(15—15)

В книгарні Тов. ім. Шевченка можна купити:

- 1) Розважання про терпіння І. Хр. — Ул. о. Е. Гузар. — Ціна 1 K без п. пер.
2) Розважання про терпіння І. Хр. для шкільних дітей. Ул. о. Ев. Гузар. Ціна 50 с. без п. почт.
3) Боротьба Дрепера з вірою. Я. Л. — Ціна 40 сот. без п. почт.

Оголошенє для Хліборобів!

Довідуємо ся на жаль, що несовісні гандлярі штучними навозами в сей спосіб ошукують рільників, що накидують єму який небудь навіз, а розумієсь, лихий, без вгляду на се, чи він відповідний на рілю чи ні. Щоби охоронити нашого рільника від такого визиску, оголошуємо, що Спілка для господарства і торгівлі в Перемишлі зовсім дармо порадить кождому, який потрібний є навіз на его рілю, належить тільки подати в приближеню прикмети рілі, а іменно, чи она легка чи тяжка, чи перемакальна чи ні, чи середно лиха чи зовсім лиха. Хто не хоче даги ся визискати, най користає з готовости поради нашого одинокого в тім роді Спілки для господарства і торгівлі в Перемишлі.

Товариство взаїмних обезпечень

„Дністер“

у Львові, при улиці Рускій ч. 20. (дім власний).

приймає обезпеченя будинків, всяких річій домашних і господарських, збіжа і паші против шкід від пожару.

Шноди ліквідує і виплачує „Дністер“ з найбільшою скоростию. Оцінка шкід відбуває ся в присутности 2 господарів членів. Дотепер виплатив „Дністер“ 15.885 відшкодовань в сумі вісім і пів мільона корон.

Зиск по скінченім році звертає ся членам. Звороти за р. 1906 і 1907 вносили по 10 при.

Банк красвий у Львові і в Чернівцях, Каса ощадности у Львові, Руска Шадниця в Перемишлі приймають поліси „Дністра“ при уділюваню позички.

На житє можна обезпечити ся через „Дністер“ в Краківскім Товаристві.

Агенції „Дністра“ находять ся в кождім місті і в многих селах; там, де єще не робить пний агент „Дністра“, можуть письменні селяни старати ся о уділенє агенції. До тепер заробили агенти 1.142.108 корон провізії.

Фонди Товариства 31/12 1907:

Table with 2 columns: Description and Amount. Rows include: Фонд резервовий (K 1,003,364), резерви премій (613,720), спец. на звороти (50,939), на ріжницю курсів (3,437), резерви спеціальной (35,000), емерит. урядників (218,364), пний фонди заосмотреня (40,000).

Разом сума K 1,964,824—

Селяне! асекуруйте ся від шкід огневих!

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1908.

Table showing train schedules from Lviv (До Львова приходять з) with columns for departure time, arrival time, and night arrival.

Table showing train schedules to Lviv (Зі Львова відходять до) with columns for departure time, arrival time, and night arrival.

ЗАМІТНА: Поспішні поїзди печатані товством друком. — Поїзди їдучі лише в неділі означені †.

